

SPIS TREŚCI

315993

PROLOG

Poznajemy Ryszarda i Magdalenę. Ona go dołuje,
a on idzie się urządzić. 7

ROZDZIAŁ PIERWSZY

Ryszard jedzie pociągiem. 15

ROZDZIAŁ DRUGI

Ryszard przechadza się po krakowskim Rynku. 27

ROZDZIAŁ TRZECI

Magdalena materializuje się i się spóźnia. 31

ROZDZIAŁ CZWARTY

Wielka konfrontacja. 47

ROZDZIAŁ PIĄTY

Ryszard wyjeżdża, a Magdalena ma rozterki. 65

ROZDZIAŁ SZÓSTY

Ryszard się zakochuje. Tłumy szaleją. 77

ROZDZIAŁ SIÓDMY

Magdalenie kręci się w głowie. 85

ROZDZIAŁ ÓSMY

Ryszard chciałby umrzeć z miłości. 107

ROZDZIAŁ DZIEWIĄTY

Wiktor traci zapal, Magdalena tamuje krwotok. 125

ROZDZIAŁ DZIESIĄTY

Magdalena ma pecha. 157

ROZDZIAŁ JEDENASTY

Ryszardzie wątpliwości. 179

ROZDZIAŁ DWUNASTY

Sny Magdaleny. 195

ROZDZIAŁ TRZYNASTY

Nic się nie zgadza. 213

ROZDZIAŁ CZTERNASTY

Nic się nie zgadza (II). 237

ROZDZIAŁ PIĘTNASTY

Ryszard ma urodziny. 257

ROZDZIAŁ SZESNASTY

Dzień po. 273

EPILOG

285

Wpisano do Księgi Akcesji

-4-

Akc. K1 nr 372 /2011/ 2N

-5-

Ma(gdalena) – burkliwa, lecz uzdolniona barmanka z zasadami: nie wdaje się w pogaduszki z klientami. Nie lubi mężczyzn starszych od siebie o ponad dwadzieścia lat i młodszych o więcej niż pięć. W chwili gdy ją poznajemy, nie jest gotowa na prawdziwy związek ani ze starszym, ani z młodszym facetem. Singielka z krótkimi przerwami.

Ry(szard) – pracownik korporacyjny. Autor długiej listy rzeczy i spraw, które go nie interesują lub którymi pogardza. Był zakochany. Albo tak mu się wydawało. Porzucony przez Ma, pielęgnuje urażone *ego*. Ucieka w Bieszczady. Chciał umrzeć z miłości, ale się przestraszył.

Marek – zdobywca Oskara za najlepszy scenariusz, którego jeszcze nie napisał. Chwilowy, mało znaczący obiekt zainteresowania Ma. „Mężczyzna nieeuklidesowy”. W przeciwieństwie do Magdaleny lubi to, co robi, i wie, do czego dąży.

Wiktor – barman gej. Powiernik sekretów, spowiednik klientów. Obserwator. Kolekcjoner ludzkich nieszczęść. Gawędziarz nieerotoman. Zamierza napisać powieść, która zapewni mu nieśmiertelność. Wciąż szuka inspiracji do swojej książki, dlatego być może się przekwalifikuje. Na przykład na taksówkarza.

„Świetnie napisany literacki portret ludzi, których życie zwolniło na zakręcie decyzji. Korporacyjny leser, filozofka z baru czy gej gawędziarz zadają sobie pytanie: co dalej? I nie znajdują łatwych odpowiedzi.

Debiut Natalii Bobrowskiej to znakomita zabawa językiem, zabawa konwencjami (również literackimi), ale przede wszystkim udana próba zmierzenia się z obsesją każdego człowieka: z samotnością”.

Ewa Madeyska, autorka *Katonieli*.